

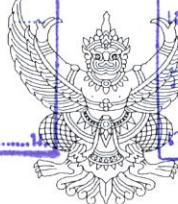
ที่ นร ๐๑๐๔/ว ๙๗๖๙

กลุ่มงานวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ

122

19 ก.พ. 2563

13:11

คุณย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

819

18 ก.พ. 2563

14:49

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

วันที่ 17 ก.พ. 2563

รับที่ 1156

เวลา 15:20 น.

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บทความเรื่อง บ้านจะพังใหม่หนอ
  ๒. บทความเรื่อง เป็นคดีกันอยู่
  ๓. บทความเรื่อง ผู้ป่วยเพราทำงานหนักน้ำ
  ๔. บทความเรื่อง ดาวิเศษ
  ๕. บทความเรื่อง แบบใหม่

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่น สรุปย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปข้อร้องเรียนของคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน สรุปข้อหารือของคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นต้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารเผยแพร่ดังกล่าวข้างต้น จะเป็นประโยชน์เพื่อนำไปใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป ในการนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเผยแพร่บทความ **จำนวน ๕ เรื่อง** ทางสื่อต่าง ๆ ของหน่วยงานนี้เพื่อส่งให้ส่วนราชการในการกำกับดูแลต่อไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และคิว อาร์ โค้ด ด้านล่างนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวทรัพย์ บุญจำรูญ)

ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(นายสมชาย เอื้อเจริญ)

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

19 ก.พ. 2563

ลงทะเบียน

(นายบุญญา ศิริจันทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๙๘

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

บ้านจะพังใหม่หนอ

บริษัทก่อสร้างไปสร้างอาคาร แล้วบ้านข้างเคียงเดือดร้อน จึงไปขอเอกสารเรื่องการขอต่อเติมจากหน่วยงานที่อนุญาต

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งขอหารือไปว่า ชาวบ้านไปร้องเรียนเรื่องผลกระทบจากการก่อสร้างอาคาร คือมีการต่อเติม ก็เลยขอเรื่องแบบแปลนการก่อสร้าง ในอนุญาต จะให้ได้ไหม

คณะกรรมการต้องขอทราบตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วก็มีหนังสือตอบชี้แจงไปว่า ข้อมูลที่เขาขอเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวกองหรือไม่ ก็มีสิทธิขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ตามมาตรา ๑๑ กรณีนี้ ผู้ขอเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโดยตรง จึงมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้แต่หากหน่วยงานของรัฐคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของบริษัท จะสอบถามให้แจ้งคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ ก็ได้ แล้วถ้าบริษัทคัดค้าน ก็ต้องใช้ดุลพินิจว่าคำคัดค้านรับฟังได้หรือไม่ หากรับฟังได้ว่าเหตุผลเข้าลักษณะมาตรา ๑๕ ก็อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย แล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ แก่ผู้ขอ แต่หากเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังไม่ได้ ก็แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านให้ผู้คัดค้านคือบริษัท ไปพิจารณาใช้สิทธิอุทธรณ์ด้วยเช่นเดียวกัน

ส่วนราชการอื่น ๆ เก็บเรื่องนี้เป็นแนวปฏิบัติอ้างอิงได้ครับ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๔๓ ๔๖๗๙ www.oic.go.th

(หารือ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปรดใส่ ราชการพร้อมให้ข้อมูล”

เป็นคดีกันอยู่

นี้ก็ส่งสัญญาเมื่อกัน หารือไปเมื่อกัน ว่าหน่วยงานของรัฐขอเอกสารที่เป็นคดีกันอยู่ จะเปิดเผยให้ได้หรือไม่ แต่ต้องรับ เพราะท่านมีหนังสือหารือไปเรื่องตอบเป็นหนังสือหน่วยงานใช้เป็นเอกสารอ้างอิงการปฏิบัติต่อไปได้

เรื่องนี้องค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหนังสือไปหารือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า อำเภอเมืองขอเอกสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัด ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลดำเนินโครงการก่อสร้างถนนนอกเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลเห็นว่าปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินคดีอาญา กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว จึงหารือว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้อำเภอเมือง ได้หรือไม่

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วก็มีหนังสือตอบข้อแจ้งไปว่า ที่ได้หารือไปนั้นเป็นการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน จึงไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็มีข้อสังเกตว่า มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้นายอำเภอเมืองจัดทำคู่มือการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์กรบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้ ดังนั้น อำเภอเมืองจึงมีอำนาจสั่งให้องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเอกสารตามที่หารือได้ตามพระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ฉบับดังกล่าว

สรุปว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ทรงสิทธิหรือผู้มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการจากหน่วยงานของรัฐได้ ต้องเป็นประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐขอในฐานะประชาชน หน่วยงานของรัฐขอโดยอ้างกฎหมายนี้ไม่ได้ แต่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กันได้ตามพระราชบัญญัติฉบับอื่นครับ มีข้อสังสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(หารือ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

วีระเชษฐ์ จารยาภูต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

เผยแพร่เพราะทำงานหนักนะ

เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ผู้ขอเข้าใจว่าตนเองทำงานหนักจนเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย ส่วนหน่วยงาน ก็สงสัยว่าป่วยจากสาเหตุอะไรกันแน่ เกิดจากไปออกกำลังหนัก ๆ หรือเปล่า ก็เลยมีหนังสือไปถึงโรงพยาบาล ใคร ขออะไร ไปดูกัน

นายโอ่เป็นบุคลากรของธนาคารของรัฐแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงฝ่ายทรัพยากรบุคคล ขอสำเนา หนังสือจำนวน ๔ รายการ คือ ๑) หนังสือหรือคำสั่งที่กรรมการผู้จัดการให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลขอประวัติการ รักษาของนายโอ่ไปที่โรงพยาบาล ๒) หนังสือที่ธนาคารฯ มีไปขอประวัติการรักษา ๓) เอกสารที่โรงพยาบาล ตอบกลับธนาคารฯ และ ๔) หนังสือให้ความยินยอมของนายโอ่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ต่อมา ธนาคารฯ ปฏิเสธไม่เปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๕) และ (๖) นายโอ่จึงมี หนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เมื่อเรื่องถึงมีคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ธนาคารฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ใน การประชุม คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยฯ ได้พิจารณากรณีที่นายโอ่ร้องเรียนต่อรองอธิบดีว่าอาการเจ็บป่วย ของตนเองเป็นผลเนื่องมาจากการทำงานหรือสถานที่ทำงาน ส่งผลให้พนักงานตรวจความปลอดภัยไปตรวจที่ สำนักงานใหญ่ และคณะกรรมการฯ ให้ฝ่ายบุคคลสอบถามแพทย์ประจำตัวของนายโอ่ว่ามันเกี่ยวกันหรือไม่ รวมทั้งมีหนังสือไปขอผลการวินิจฉัยอาการป่วยของนายโอ่จากโรงพยาบาลด้วย ต่อมาโรงพยาบาลแจ้งว่ายังสรุป ไม่ได้ ต้องให้ผู้ป่วยไปตรวจกับกลุ่มงานอาชีวเวชกรรมโดยตรง ธนาคารฯ ก็ได้แจ้งนายโอ่ ให้ไปหาหมอพร้อมกับ ผู้แทนธนาคารฯ แต่ไม่ทราบว่าไปหรือเปล่า ต่อมา ก็มีการขอข้อมูลข่าวสารตั้งกล่าว เมื่อธนาคารฯ ปฏิเสธ ก็ต่อແยังว่าเป็นข้อมูลของเขาก็โดยตรง จะปฏิเสธการเปิดเผยไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า คำสั่งที่กรรมการผู้จัดการสั่งให้ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลมีหนังสือไปขอประวัติการรักษาของนายโอ่ หนังสือที่ธนาคารฯ มีถึงโรงพยาบาล และเอกสาร ที่โรงพยาบาลตอบกลับธนาคารฯ ทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความใดที่จะปฏิเสธได้ตามมาตรา ๑๕ นายโอ่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะเจ้าของประวัติการรักษาพยาบาล ที่โรงพยาบาล จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือให้ความยินยอมของ นายโอ่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ธนาคารฯ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ จึงไม่อยู่ในอำนาจ พิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ แต่นายโอ่สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๓๓ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบได้ จึงวินิจฉัยให้ธนาคารฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ – ๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายโอ่

นายโอ่ก็ควรไปโรงพยาบาลพร้อมเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ เพื่อตรวจสอบให้สื้นสังสัย แล้วเอาใบรับรองแพทย์ไปให้หน่วยงานดู ส่วนรายการที่ ๔ นายโอ่ก็คงทราบดีอยู่แล้วว่าตัวเองได้มีหนังสือ อนุญาตไปหรือเปล่า มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๙๔/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

วีระเชษฐ์ จารยาภูต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ดาวศุกร์

ผู้ขอรับนี้เข้าสังสัยว่า ทำไม่กรรมการถึงอกมาพูดกับผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กำลังพูดกัน ในห้องประชุมที่หน้าห้อง ไม่เรียกเข้าไปคุยกันเป็นเรื่องเป็นราวในห้อง ก็เลยขอข้อมูลข่าวสารเพื่อดูให้ชัด ๆ แต่จะถึงขั้นอ่านจากปากหรือไม่ ไปดูกัน

นายวิชาเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยฯ เพื่อขอข้อมูล ข่าวสารไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพกล้องวงจรปิด อาคาร ๓๒ ชั้น ๑ ชั้น ๔ และชั้น ๗ รวม ๑๓ ตัว ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ แต่มหาวิทยาลัยฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า ขอให้แจ้งมหาวิทยาลัยฯ ว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในพื้นที่อาคารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องขอข้อมูล และจะนำไปใช้ประโยชน์เรื่องอะไร ซึ่งแม้แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้าไปขอไฟล์ บันทึกภาพยังต้องให้เหตุผล เพราะฉะนั้น ยังไม่ให้ นายวิชาจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยฯ มีหนังสือ ส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า นายวิชาได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารไฟล์ข้อมูล บันทึกภาพกล้องวงจรปิดดังกล่าว เพื่อใช้ตรวจสอบความโปร่งใสการดำเนินการที่ของกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีเรียกเงินคืนค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง เนื่องจากนายวิชาเห็นว่าผู้กำหนดที่ ประธานกรรมการและกรรมการของสภามหาวิทยาลัยฯ ได้เดินօอกมาพูดคุยกับพยานนอกห้องประชุม แล้วกลับไปสรุปสำนวนการสอบข้อเท็จจริงในห้องประชุม นายวิชาเห็นว่าเพื่อความถูกต้องและโปร่งใส เหตุใด จึงไม่มีหนังสือเชิญพยานบุคคลเข้าไปสอบปากคำในห้องประชุม จึงได้ขอข้อมูลดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธว่าไม่ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการขอข้อมูล และในวันนั้นมหาวิทยาลัยฯ ก็ไม่ได้รับแจ้งเหตุการณ์ ผิดปกติใด ๆ บริเวณนั้น และนายวิชาก็ไม่แจ้งเหตุผลและความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารไฟล์ข้อมูล บันทึกภาพกล้องวงจรปิดทั้ง ๓ ชั้น รวม ๑๓ ตัว เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้นายวิชาทราบได้ จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยฯ เปิดเผยไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพเคลื่อนไหวของกล้องวงจรปิด อาคาร ๓๒ ชั้น ๑ ชั้น ๔ และชั้น ๗ รวม ๑๓ ตัว ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ ให้นายวิชา

จริงครับ ที่มีคำพูดว่าหน้าต่างมีหู ประตูมีช่องเป็นอย่างนี้นี่เอง หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๙๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๕/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

แบบทำไม้

กำลังเป็นเรื่องเป็นข่าวอยู่เลย พอดีมีเรื่องโควิดเข้ามากลบซ้ำ เรื่องแบบสารกำจัดศัตรูพืชก็เลย แผ่ไป แต่ไม่ไปไหนครับ ไปอยู่ที่คณะกรรมการวินิจฉัยนี้เอง ไปฟังกันครับ

นางสาวกฤษณา ประฐานเครือข่ายอาสาครรภ์กลอง มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เผ่าแห่งนี้ ขอข้อมูลข่าวสาร ๔ รายการ คือ ๑) รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ – ๔ ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีความเสี่ยงสูง ๒) มติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ พร้อมเหตุผลประกอบที่ยกเลิกการใช้สารเคมีทั้ง ๓ ชนิด ๓) รายชื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ และ ๔) การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ อยู่ภายใต้กฎหมายหรือคำสั่งใด ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงฯ มีหนังสือแจ้งเปิดเผยแพร่ข้อมูลรายการที่ ๓ คือรายชื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ส่วนรายการที่ ๔ ให้ไปดาวน์โหลดในเว็บไซต์ได้ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของรายงานการประชุมและมติ โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นความเห็นของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ นางสาวกฤษณาจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ส่งเอกสารและผู้แทนไปชี้แจง โดยนางสาวกฤษณาชี้แจงก่อนว่า ตนเองเป็นตัวแทนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกสารเคมีทั้ง ๓ ชนิดตามที่กระทรวงฯ อ้างว่ามีความเสี่ยงสูงกระทบต่อสุขภาพทั้งเกษตรกรและผู้บริโภค มีสารเคมี ๒ ชนิดตอกด้านในผักและผลไม้หลายอย่าง แต่นางสาวกฤษณาได้ผลพิสูจน์จากห้องปฏิบัติการกีมเพบ สารเคมี ๒ ชนิดที่ตอกด้านในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันแต่อย่างใด มีเพียงผลจากโรงพยาบาลของรัฐว่าเกษตรกรใช้ผัดวัตถุประสงค์คือ เอาไปดีมีฆ่าตัวตายปีละหลายรายต่างหาก และยังไม่มีสารอินทรีย์ชนิดอื่นมีประสิทธิภาพใช้ทดแทนกันได้ และผู้ใช้ต้องผ่านการอบรมการใช้สารเคมีนี้ทำให้มีราคาสูงขึ้นแต่ยอดขายตกลง ในส่วนของผู้แทนกระทรวงฯ ชี้แจงว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แล้ว ๒ รายการ แต่รายงานการประชุมและมติของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ เปิดเผยให้ไม่ได้ เนื่องจากเป็นการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับปัญหาการใช้สารเคมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จะกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารสองรายการที่เปิดเผยแล้วก็ไม่มีประเด็นพิจารณา แต่รายงานการประชุมกับมติพร้อมเหตุผล เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้จะกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นของคณะกรรมการฯ ก็เปิดเผยได้ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล หรือข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดแสดงความเห็นให้ปกปิดไว้ จึงนิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวกฤษนา เว้นแต่ชื่อ นามสกุล หรือข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดแสดงความเห็นให้ปกปิดไว้

นี่เป็นการใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของกลุ่มคน และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจนโดยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๗๙๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ วท ๒/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”